

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1494 usque ad annum 1507

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118448

§. 32. Reformationis obstacula Ximenio opposita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67025)

Sæcul. XV. suum ob plures sensim irrepentes abusus
A. C. 1498. mature tollendos ad vetera instituta omnino revocandum esse, se tamen rogare, ut id negotii non alteri, quam sibi metipsum concederetur. Papa dilaudato Viri consilio, ut ipse Hispaniam adiret, ejus reliquit arbitrio, simulque necessaria ad ejusmodi munus diplomata expediri iussit.

§. XXXII.

Reformationis obstacula Ximenio opposita.

Isabella sub idem tempus Oratorem ex Hispania Romam ablegabat, qui a summo Pontifice collapsam FF. Minorum disciplinam restaurandi provinciam pro Ximenio impetraret. Orator intelligens, hoc negotium a Papa jamjam commissum esse Generali FF. Minorum Ministro, illumque proxime in Hispaniam profecturum, de tota rei serie Reginam edocet. Hæc rei novitatem summopere miratur: Interea Præpositus Reginam audire haud veritus, per summam imprudentiam plurima adversus Ximenium coram illa declamare non dubitabat. Reginam Viri petulantiam indignata, concitatiori voce interrogabat, *an quæ diceret, & quacum loqueretur, intelligeret?* ad hæc ille acerbius irritatus, *satis, inquit, sanus sum,*

sum, neque quacum loquar, ignoro, nempe cum Isabella Regina, quæ pauculus pulvis est, ut ego. Et simul confurgens foras abiit, omniumque potentum auxilio destitutus Romam revertendi consilium cepit: Cum vero, ne illius Ordo de observantia magis soluta ad strictiorem revocaretur, haud ultra impedire valeret, saltem restauratæ disciplinæ gloriam aucupari contendit, hinc a Pontifice petiit, ut saltem ex Ordine suo Commissarios nominare sibi liceret, qui juncta cum illis a Regina Catholica deputatis opera, huic negotio incumberent. Annuit Pontifex: ast ejus Commissarii Castellam delati satis indigne habiti sunt; tanta enim erat Archiepiscopi auctoritas, cui etiam illius pietas, ac Reginæ favor suffragabatur, ut hi ferme nequidem audituri fuerint; quapropter acriter queruntur apud Senatum, quem tamen ipsis magis propitium fuisse, nulla vero similis ratio suadet: Igitur re infecta Romam redeunt, prius tamen adversus omnia in mandati sui præjudicium attentanda, confecto desuper instrumento publico intercedunt.

Jam vero omnem movent lapidem, ut Pontificis animum in Regem Catholicum, & Ximenium concitarent, exponentes, Sedis Apostolicæ plurimum interesse, ut Pontificia uteretur auctoritate,

Secul. XV.
A.C. 1498.

te, nec pateretur, eandem impune pefundari. Mox plurium Cardinalium animos ad fua vota inclinabant. Alexander quidem non minus voluptati deditus, quam honoris fui tenax, primo difciplinæ feueritatem reftaurari, pro fummo imperio prohibere decreverat. Aft hinc Hispaniæ Regis benevolentiam fovere, urgebat neceffitas, illinc rem ad aperta deducere iurgia, gravioris mali periculum vetabat; quapropter Cardinales Pontifici fuadebant, fatis in præfenti rerum ftatu actum effe, fi facultatem Commiffariis datam fufpenderet, donec nova darentur mandata. Pontifex horum fecutus confilium, ad Reges Catholicos die nona Novembris anno millefimo quadringentefimo nonagefimo feptimo literas dedit, in quibus de Commiffariorum, quos decreverat, neglectu conqueftus affirmat, ejuſmodi contemptum Viris Pontificia auctoritate inſignitis illatum haud tolerandum effe, proinfe neceffitate compelli, ut Commiffariorum poteftatem cohiberet, eisque ad ulteriora progredi interdiceret, ufque dum novis Sedis Apoſtolicæ mandatis inſtructi effent. Regina hanc Pontificis repugnantiam intelligens, a cæpto opere deſiſtere ſtatuit: Verum Archiepiſcopi Toletani hortatibus firmata, tam fervidis precibus apud Alexandrum Pa-

pan

pam instabat, ut ille non solum potestatem Commissariis antea ablatam restitueret, sed etiam ex speciali mandato Gienensem Episcopum in Andalusia & Catanensem in Sicilia Pontificis nunciam tanquam socios Archiepiscopo adjungeret, qui collatis viribus hoc negotium deciderent, dempta ad iudicem superiorem provocandi libertate.

Sæcul. XV.
A.C. 1498.

§. XXXIII.

Ximenius votis damnatus.

Nihilominus Fratres Minores mandati tabulis sequentem conditionem sedulo inferi curabant, nimirum, ut Commissarii jussu Pontificis per semetipsos litem dijudicarent, nec eis integrum esset, alios subrogare. Hæc clausula crebris difficultatibus obnoxia erat, quas Archiepiscopus probe animadvertens Pontificem datis hac super re literis admonuit, prospero adeo eventu, ut Alexander revocata clausula Commissariis, si forte per seipsos agere præpedirentur, alios pro arbitrio substituendi facultatem concederet. Ea obtenta, mox Archiepiscopus negotium ex integro resumere cæpit, tamque indefessa sollicitudine reformationis negotio operam suam impendit, ut re feliciter ad exitum deducta, restauratæ disciplinæ leges firmissime corroboratæ